

Poste Restante

Medlemstidning för Nils Ferlin-Sällskapet Nr 2 2014

Ordföranden har ordet:

Kära Ferlinvänner

En angenäm uppgift jag som ordförande har är att underrätta årets mottagare av Nils Ferlin-priset. Detta pris ges till en lyriker, som skriver på det svenska språket och i år tillfaller priset Kjell Espmark. Jag ringer upp honom och han blir både överraskad och tacksam. Kjell och hans hustru kommer med glädje till prisutdelningsmötet den 16 oktober. Endast ett par veckor före detta datum kommer Espmark ut med en ny diktsamling, och han lovar att läsa några av samlingens dikter. Läs mer om Kjell Espmark i Jennys artikel.

Det är nu mer än 50 år sedan Nils Ferlin

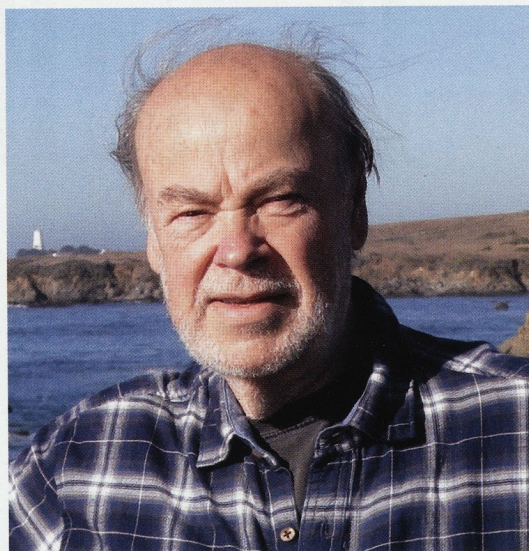

Foto: LILIAN AHLIN

Tor Englund, ordförande i Nils Ferlin-sällskapet.

avled men hans diktning lever. I augusti i år var det i radio en intervju med Jan Troell. Han pratade om en film som han nu slutförde. Den hade han i princip hållit på med i 43 år. Han hade vid ett besök i Louvren i Paris hamnat på den egyptiska avdelningen och där sett en träskulptur från omkring 2300 år före Kristus. Han fascinerades av denna skulptur föreställande en man och en kvinna på väg någonstans – oklart vart. De höll varandra i handen och var fångade i ett steg mot något okänt.

Troell kom att tänka på Karl-Oskar och Kristina i Vilhelm Mobergs epos om utvandrarerna. Den skulpturen grep Troell så starkt att han flera gånger under dessa 43 år funderat att göra en film med denna skulptur som utgångspunkt.

Filmen skulle handla om människans villkor, kanske hela mänsklighetens historia. Troell hade också bestämt vilken text som skulle åtfölja filmen. Texten skulle vara Nils Ferlins "Vid diktens port" ur diktsamlingen Från mitt ekorrhjul (1957). Troell önskade att dikten skulle vara den version som Sven Bertil Taube läst in på skiva och musiken skulle vara av Ulf Björlin.

Ferlinporträtt av Bertil Hladisch

Foto: TOR ENGLUND

OMSLAGSBILDEN: Britt Pihlqvist-Ericsson, konstnär i Norrtälje, har förevigat Nils Ferlins gränd i vinterskrud. Ferlinbysten har "stått modell" efter en förlaga av smideskonstnären Konrad Nyström. Som tredje stad i landet fick Norrtälje en "Ferlinstaty" år 2000. Foto: Esse Jansson.

*Människan sitter vid Diktens port;
Hon talar om allt vad stort hon gjort
och allt vad stort hon ska göra.
Och solen lyser och skyn är blå.
Vem skrattar då
och vem vill håna och störa.
Förunderlig är hon att höra.*

.....

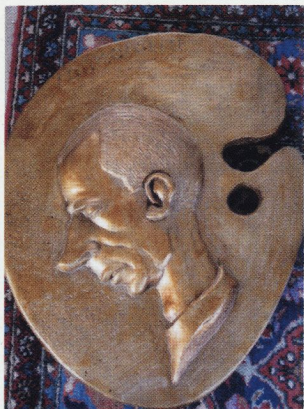
*Så mycket är det som människan minns,
bild trycker på bild bak ögats lins*

.....

*Hon har räknat stjärnornas vägar och är
där de stumt i den ändlösa rymden går.
Hon sitter vid instrument och bestick
och själv är hon bara ett ögonblick.
Själv är hon bara ett bloss i vind,
ett födsloskri och en färad kind.*

Troell fortsätter att berätta. En idé är att börja filmen med en bild av universum och sedan zooma in mot jorden för att till slut hamna i Louvren och till den monter där det gamla paret står.

Många har undrat vart Nils Ferlin-statyn i Klara har tagit vägen. Sedan någon tid är den försvunnen från sin plats på Nils Ferlins torg vid Klara kyrka i Stockholm. Jag ringer upp Anita Pettersson på Stockholms stadsmuseum. Anita har koll på alla Stockholms statyer och hon berättar att statyn tagits bort på grund av gatuarbeten. Många affärer i närheten av Ferlins torg har haft besvär med vatten som trängt in i källarlokalerna och nu arbetade man med att tätat dessa lokaler. Under tiden arbetet pågår förvaras statyn i ett av stadens magasin. När statyn kan återbördas till sin rätta plats är oklart. Eventuellt

Palett i bronserad metall
av Keddy Jansson.

Foto: TOR ENGLUND

Ferlinporträtt av Bertil Hladisch

Foto: TOR ENGLUND

kan en provisorisk återplacering ske under hösten men inget är bestämt.

En av sällskapetets tidigaste medlemmar, Maj-Britt Carlson, har avlidit. Hon var gift med författaren Stig Carlson, som tillhörde Ferlin-sällskapetets styrelse fram till sin död 1971. Efter makens död sammanlevde Maj-Britt med Tor Bergner, trubadur och mångårig vän till Nils Ferlin. Maj-Britts barn tog kontakt med styrelsen och överlämnade till sällskapet som gåva tre konstverk föreställande Nils Ferlin. Två av verken är utförda av konstnären Bertil Hladisch, för övrigt författarens systerson. Det tredje konstverket är en bronserad väggrelief i form av en palett med ett centralt placerat porträtt av Nils Ferlin och försett med namn på personer med anknytning till det legendariska författarcafét Cosmopolite. Reliefen är signerad och utförd av Keddy Jansson. Vi tackar för den utomordentliga gåvan.

Glöm inte att anmäla er till prisutdelningsmötet. Vi ses den 16 oktober. Varmt välkomna!

TOR ENGLUND

"En Visans pionjär som är still going strong"

Pierre Ström får 2014 års Trubadurpris

OVE ENGSTRÖM

Så var prisjuryns arbete klart för denna gång. Till mottagare av Trubadurpriset 2014 valdes trubaduren och viskompositören Pierre Ström och det blev undertecknad som fick det hedersamma uppdraget att kontakta pristagaren, meddela honom den glada nyheten samt göra en intervju med densamme. Väl hemma ringde jag upp honom:

– Grattis, Pierre, till 2014 års Trubadurpris!

– Va!? Är det sant? Jag reste mig upp för att ta telefonen, men nu måste jag faktiskt sätta mig igen. Jag blir helt överväldigad!

Pierre och jag kommer överens om att ses några dar senare på Kulturhusets restaurang för en intervju.

– Grattis igen, Pierre. Jag börjar väl med den klassiska frågan: Hur känns det?

– Jag känner mig fortfarande alldeles överväldigad, kan knappt hålla tillbaka glädjetårarna...

– De flesta svenska trubadurer har ju sjungit något av Nils Ferlin. Hur är ditt förhållande till vårt lands mest tonsatte poet?

– När jag började som trubadur så sjöng jag mycket Ferlin. Sven-Bertil Taubes LP med skaldens sånger i Ulf Björllins arrangemang kom att betyda väldigt mycket för mig.

– Och hur började du?

– Jag började faktiskt, 14 år gammal, som trummis. Jag spelade i ett band på skoldanser och liknande tillställningar och eftersom jag kunde några ackord på gitarr, så brukade jag också sjunga några visor i pausen.

– Och sen då?

– År 1960, jag var då 17 år, började jag gå på Gazell i Gamla Stan. Där träffade jag Olle Adolphson och den legendariske Gösta "Skepparn" Cervin som båda sjöng där. Själv vågade jag mig inte upp utan lyssnade bara. Men en dag, jag tror det var 1962, sa Skepparn: Kom till Bobbadilla, där kan du pröva dina vingar. Och det gjorde jag och det var där, kan jag väl säga, min trubadurkarriär började. Sedan, på våren -63, så uppmanade

Skepparn mig att komma ner till en pråm som hette Storken och som låg nedanför Marieberg. Där hade han just dragit igång viskvällar och där fick jag uppträda med flera andra trubadurer, bland andra Fred Åkerström

– Var du då medveten om att ni skapade svensk vishistoria, att det var ni som drog igång vad som sedermera kom att kallas Den Stora Visvågen?

– Nej, verkligen inte, men vi hade kul!

– Kunde du leva på sången då?

– Nej, det kunde jag först från augusti -65.

Då fick jag nämligen överta Skepparns viskvällar på restaurang Den Gamla Tiden på Vasagatan. Då gällde det att utantill kunna sjunga ett 40-tal visor per kväll. Jobbigt, men kul och väldigt lärorikt. Och i december samma år fick jag medverka på Konserthusen när Visprämen Storken hade en visafest där!

– Och så blev det väl skivdebut och turnéer?

– Ja, min skivdebut hette "I vådurens tecken" och kom 1970, men en riktig framgång blev det först med fjärde albumet, Rallarvisor, som sålde 23 000 exemplar.

– Det var ju strålande siffror för en visskiva. 25 000 var ju guldska på den tiden.

– Jo, man kan väl säga att jag snubblade på målnöret.

– Turnerat har du som sagt också gjort...

– Det kan du skriva upp. För ABF och Rikskonserter framför allt, runt hela landet...

– Och så har du skådespelat också?

– Jo, det har blivit en del. Bland annat gjorde 1979 jag en stor roll i Joe Hill – Mannen som aldrig dog, på Riksteatern. Och där spelade jag också 1990 Bellman i en pjäs som jag skrev tillsammans med Finn Zetterholm. Och jag ju har varit Skansens Bellman i 40 år, från 1968 till 2008!

– Det är ju fantastiskt! Men du jobbar ju inte bara med visor, du jobbar ju också för

visan. Du är ordförande i YTF, Yrkestrubadurernas Förening, det vet jag. Hur ser du på visans framtid?

– Det finns så många nya, duktiga unga talanger, men visan ligger ju i mediaskugga och de nya har därför svårt att komma fram. Och det finns inte heller så många spelställen som det fanns på 60- och 70-talet. Men vi inom YTF försöker hitta fler scener, bland annat har vi regelbundna viskvällar på Folkkulturcentrum i Hjorthagen.

– Det är berömvärt. Och hur ser du på din egen framtid?

– Jo, nästa år firar jag 50-årsjubileum som professionell visartist och kommer bland annat att spela in ett helt nytt skivalbum med egna visor.

– Då får jag gratulera på förhand till detta och önska dig varmt välkommen till prismiddagen på Grillska Huset på Stortorget den 16 oktober!

* * *

Diskografi:

I Vädurens tecken 1970 LP YTF

Pierre Ström sjunger Leonard Cohen

1971 LP YTF

Första Maj 1972 LP YTF

Rallarvisor 1973 LP YTF

På Palmes tid 1976 LP YTF

Kulleritova 1977 LP A-disc

Joe Hill lever 1979 LP YTF/Riksteatern

Eld i berget med Rallarlaget

1985 LP Rallaren

Ökänd 1987 LP Rallaren

Pierre Ström.

Foto: ANDERS HENRIKSON

Rallarviser, Norge 1997 CD

Bellman på Skansen 1998 CD

Rallare 2002 CD YTF

Ulla Winblad 2012 CD YTF

Pierre Ström har också medverkat på ett antal samlingsskivor.

Nils Ferlin Sällskapetets medlemsantal minskar

Nils Ferlin var – och är fortfarande – en av vårt lands främsta och mest älskade poeter.

Nils Ferlin Sällskapet har varit ett av de största litterära sällskapen – men medlemsantalet minskar nu på ett oroväckande sätt, vilket i sin tur påverkar vår redan ansträngda ekonomi.

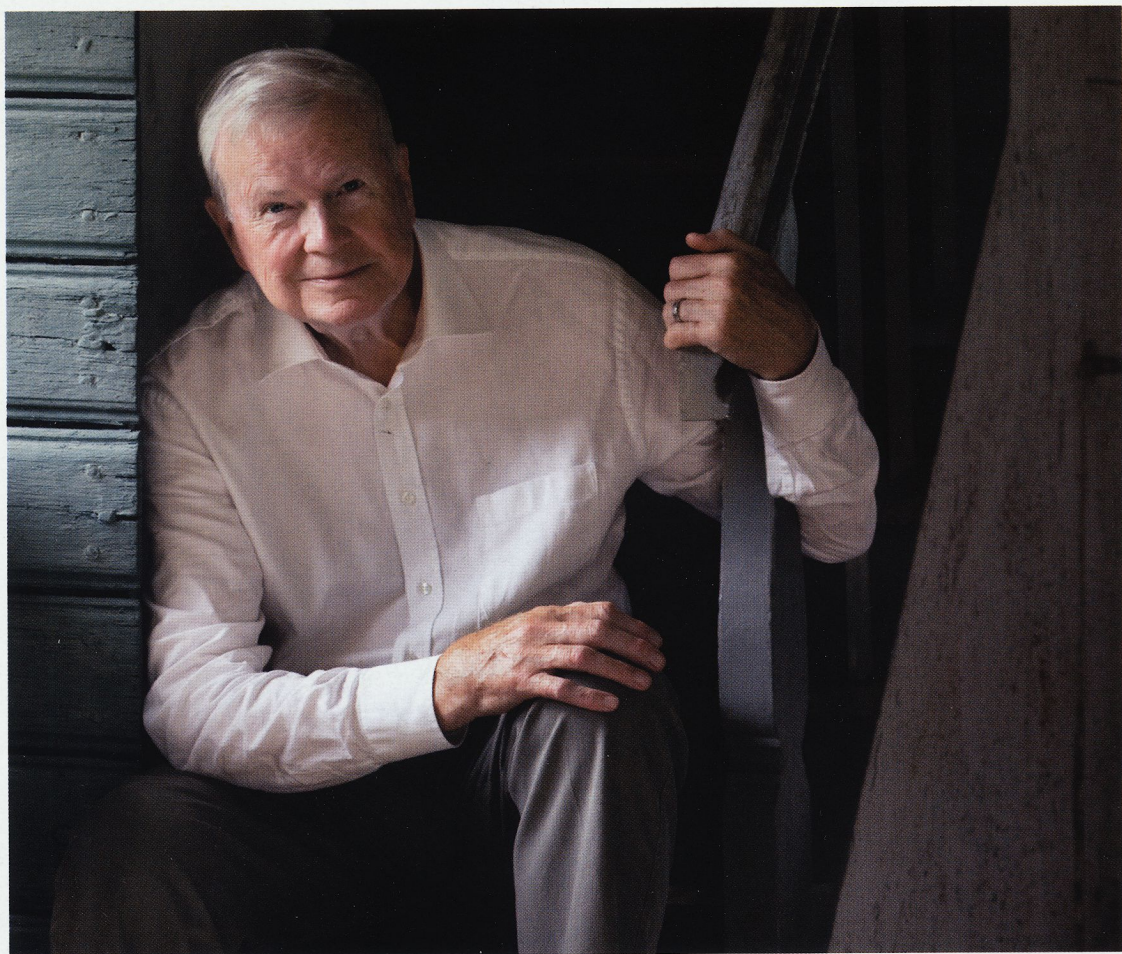
Vi vädjar till alla medlemmar att motverka den nedåtgående trenden. Om till exempel var och en bidrar till att värva en ny medlem så kan vi fördubbla vårt medlemsantal!

Eller varför inte ge bort ett medlemskap i present!!!

Berätta för vänner och bekanta om vårt Sällskap och visa dem vår medlemstidning Poste Restante. Bidra även gärna med gåvor till Sällskapet.

Tack på förhand!

STYRELSEN

Kjell Espmark som får Ferlinpriset 2014.

Foto: BRUNO EHRS

Lov och pris till Kjell Espmark

JENNY WESTERSTRÖM

Få bevarar som Kjell Espmark förmågan att överraska. En poet som debuterade redan när Nils Ferlin fortfarande var i livet borde ju för länge sedan ha hunnit visa sina kort och sina sidor och det så mycket mera som han sysslat med poesi både i praktik, teori och historia. Det fanns ju också en tid då man allmänt trodde att poesi bara skapades av unga diktare. Numera har det lyckligtvis utvecklats därhän att det omvänt är poesien som håller diktarna unga.

Vi gläds uppriktigt med Kjell Espmark när vi nu ger honom pris. Hans första diktsamling, *Mordet på Benjamin*, kom ut redan 1956, det vill säga året innan Nils Ferlin skänkte

oss *Från mitt ekorrhjul*. Hans opuslista upptar sedan debuten 1956 drygt fyrtio arbeten av en sällsynt bredd.

I september 2014, när detta tecknas ner, går vi och väntar på hans nya diktsamling som heter *Den inre rymden*. Vi hoppas att Kjell Espmark gläds över att vara med i den inre kretsen kring Nils Ferlin.

Kjell Espmark har hunnit med så många olika ting på sina olika områden att man finner summan lika osannolik som åldern. Om Espmark i stället hetat Andersson hade man varit i osäkerhet om alltsammans åstadkomits av samma person. Men vare det härmed

bekräftat att upphovsmannen är en enda. En del av de olika sidorna ska jag här hastigt summera samt anställa en fundering om att det finns ett sammanhang.

Kjell Espmark har haft en långvarig gärning som litteraturforskare. Han var professor i litteraturvetenskap i Stockholm mellan 1978 och 1995. Praktik och teori varvar han på ett sätt som berikar på båda håll. Den poetiske professorn är poeters vän och utforskare. Närmast Ferlins krets kom han i sin inträngande studie av *Livsdyrkaren Artur Lundkvist* (1964) och i *Harry Martinson erövrar sitt språk* (1970).

I *Harry Martinson – mästaren* (2005) tecknar han mästerskapet mot den mörka fonden av ett delat Nobelpris 1974 som bara blev till vända. Också Tomas Tranströmer, en poet av samma generation som Espmark, har han gett en grundläggande uttolkning av i *Resans formler* (1983). Som om inte detta var nog har Espmark dessutom skildrat hela den modernistiska traditionen, både den internationella kedjan från Baudelaire till Eliot i *Att översätta själen* (1975) och den svenska i *Själen i bild* (1977) där motsvarande drag följs från Ola Hansson och Vilhelm Ekelund till Tomas Tranströmer och Göran Sonnevi. Hans idé är att poesien ska ge tanke och känsla sinnlig gestalt.

Ar 1981 valdes Kjell Espmark in i Svenska Akademien. Han hör till de viktiga i arbetsgemenskapen där. I den första moderniseringen av Svenska Akademien blev diktarna flera och ämbetsmännen och biskoparna försvann. Om detta riskerade att göra De Aderton mindre mångsidiga, kunde det som med Espmark botas med att diktaren också var forskare.

Hans resliga gestalt kan skådas vid de högtidssammanträden som numera brukar sändas i television. Men sin största arbetsinsats där har han nog gjort som mångårig ledamot av Akademiens Nobelkommitté. Under ett kvartssekel tog han på sig uppdraget som ordförande. Detta uppdrag måste naturligtvis som andra cirkusnummer utföras under största möjliga tystnad. Först efter ett halvsekel blir protokollen därifrån tillgängliga för läsning. Med alla sina erfarenheter därifrån har Espmark presterat den grundläggande

boken om Nobelpriset. Den första överblick- en kom ut vid Akademiens 200-årsjubileum, den andra vid Nobelprisets 100-årsjubileum 2001.

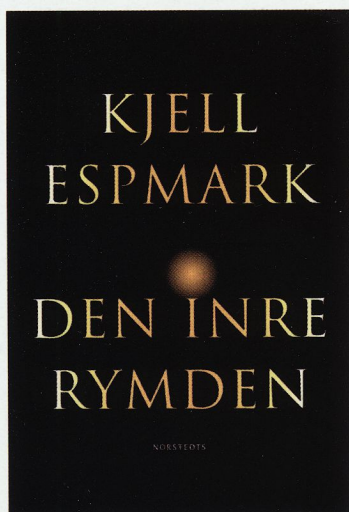
Poeten behärskar, som redan framgått, också prosan. Det mest uppmärksammade uttrycket för detta är förstås hans roman- svit *Glömskans tid*, där han i en rad koncentrerade volymer ger olika perspektiv på den svenska samtiden. Det blir till en mörk bild.

Men Espmark är också en skarp iakttagare och ser saker som man inte själv lagt märke till och är också självmedveten i den positiva betydelsen av att ha distans till sig själv. Han minns och sätter samtidigt ifråga det han minns. Detta perspektiv anlägger han i sin minnesvolym *Minnena ljuger*. Kjell Espmark umgås med världen och har lätt att le.

Men poeten? Jo, jag förstår att läsaren börjar bli otålig. Och tro inte annat än att rikedom också där är stor. Vid några tillfällen har Espmark samlat och valt bland sina tidigare prestationer. Den naturligaste utkikspunkten är den omfångsrika volymen med den manande och utmanande titeln *Det enda nödvändiga* (2010). Det är en lämplig bok både för den som följt honom från början och för den som vill inleda sina upptäckter. Här finns också en lugnande efterskrift om att han hoppas få fortsätta. Med sina 470 sidor har urvalet också blivit lite knappt. Men här finns prov som gör att man kan följa hans utveckling ända från debuten 1956. Och även den som trodde sig kunna sin Espmark får lära sig nytt om honom. Man slås av innehåll- ets rikedom och spridning och får därvid ögonen på sånt man inte tidigare sett. I Roland Barthes efterföljd fanns här redan 1958 "Frankrike runt på cykel, slutetappen". Han ger i *Det offentliga samtalet* en bild av en måndagslektion kring Hjalmar Gullbergs dikt om Karin Boye:

*Lärarens svada spjälkas
i tjugo språk. Och hans måndagsleda
fyker genom tjugo världar.*

När dikten "Han skriver faktiskt i kata- komberna" från (1972) lyfts upp kan man inte undgå att tänka på den bild han se- nare skulle ge av Harry Martinsons lott:

*Allt jag hör är deras tystnad.
Och den som talar utan levande lyssnare
känner livet domna i sina ord.
Själva visheten kyler längs ryggen.*

Visst måste det ha roat Espmark att åter lyfta fram den dikt om "Svenska Akademiens årshögtid" som han publicerade i *Det obevekliga paradiset* 1975, det vill säga, ett halvdussin år innan han tog sitt inträde i församlingen:

*Bara kretsen kring bordet trotsar tiden.
Deras skallar av genomskinligt porslin
sprider pulserande sken i dunklet
sken vid sken som inte ger fäste för blicken.
I kraft av sin stadga vägrar de dö.*

Men den som haft Ragnar Thoursie som en av sina inhemska läromästare ger oss en rad glimtar av svensk samtid under decennier. Och man imponeras om och om igen av att han sett så många ting som vi strax tycker oss kunna bekräfta men som vi aldrig själv sett och än mindre formulerat.

En av de tidigare diktsamlingarna återges i sin helhet i samlingsvolymen. Det är med all rätt *Vintergata* (2007) där Espmark förverkligat ett länge planerat och till någon del redan praktiserat projekt där han tänker andra människors tankar.

Om man tvingas att välja en enda av hans tidigare diktsamlingar, har jag särskilt svårt att välja bort just *Vintergata*. Min egen starka upplevelse behöver inte bestyrkas, men jag vet att dessa sena dikter har översatts till flera språk och även i övrigt tilldragit sig inter-

nationell uppmärksamhet. Denna sena bok tycks summera mycket av det Espmark står för. Det är en betvingande upplevelse som kan exemplifieras så här:

*Jag var en enkel byskollärare
som hade haft Kant som nattlektyr
men intet begripit
och dängt hans Kritik av förnuftet i väggen.
Nu var Goethe den ende som kunde
bota min fasa för döden. Men inte
behövde jag störa geheimerådet.
När jag lekte en kväll med mina barnbarn
som drog mig i håret och retades med mig
för mina krumma ben
fick jag solen rakt in i bröstet.*

På den vägen är det. Men tack och lov för att han inte var färdig. Det fanns samma självfallenhet i den följande samlingen *I vargtimmen* (2012). Här är vi i ett av hans hemlandskap, nämligen på Gotland.

*Vi är nära er som svetten i pannan
fast vi bor i ett annat skikt av tiden.
Vi hindrar vinden att slita er med sig
och skingra er bland seklen.
Vi vårdar fälten åt er om natten
med inåtvända ögon
och vaga leenden som minns.
Vi putsar orden inför gryningsljuset
och försöker ha tålmod med er.*

På ett ställe i boken skulle man vilja lägga in en blå förgätmigej för att säkert hitta tillbaka till dikten om hur den som vet så mycket om hur diktare lär av diktare en gång lärde en ung gotländsk näktergal att sjunga. Det finns alltså många goda skäl till att se fram mot *Den inre rymden*. Där ska dessutom finnas hopp om "en ljusare" och ännu personligare ton fram till "yrseln av barnaröster".

Kjell Espmark har som Akademiledamot delat ut långt flera pris än han fått. Bland de pris han fått är flera med all rätt knutna till andra diktare: Heidenstam (Övralidspriset, 1974), Carl Emil Englund (1976), Bellman (1985), Kellgren (1998) och Tranströmer (2010). Det är en glädje för oss Ferlinare att få vara med i den raden när vi 2014 belönar Kjell Espmark.

Varför älskade syster?

*Min syster du går vid min sida
Med mjuka och lätta steg.
Din skugga är borta du fann ditt ljus.
Din vandring är evig utan slut.*

*Min syster du ägs av min tanke,
Som söker frågor och svar.
Varför, varför gick du din väg
Med flyende lätta steg.*

*Min syster jag önskar dig lycka
Befriad från hårdhet och svek
Befriad från livets nyckfullhet
Som sargat min hudlöshet.*

*Min syster du går vid min sida.
Ditt liv skänker mig aldrig ro.
Jag ville byta all bitterhet
Mot ditt leende ögonljus*

MONIKA LILJA

En kyss i natten

*En broderlig kyss om natten
Är vad du unnar dig
så sval som rinnande vatten
ängslig men innerlig.*

*Min broder var finns dina drömmar
Stjärnan som du vill nå.
Mitt hjärta tyst för dig ömmar
När du ifrån mig gå.*

*Ljuset i själens speglar
skimrar av ensamhet.
Den svala kyssen beseglar
Den rena tankens sinnlighet.*

*En systerlig kyss om natten
är vad jag unnar mig
så sval som brusande vatten
flyktig men innerlig*

MONIKA LILJA

Visans vänner inbjuder Nils Ferlin Sällskapets medlemmar till gemensam visträff

**lördagen 22 november kl 18.30
i Teaterförbundets lokal Stallet
(inne på gården) på Kaplansbacken 12
vid Kungsholmens kyrka.**

**Entré inklusive en god måltid + kaffe och kaka
kostar 150 kr/person att betalas på plats.**

**Anmälan sker till Tobbe Ljunglöf:
tobbeljunglof@gmail.com
eller 070-620 24 73
OBS senast 10 november**

"Farbror Nisse med långa näsan"

KATARINA MEYER

I 1940-talets Stockholm var kulturlivet som livligast i Klarakvarteren, där poeter, författare, musiker och journalister från de många tidningsredaktionerna i området ofta träffades över en grogg på stamloket "Tennstopet".

Där gick diskussionens vågor höga och vänskap föddes. Bland de pratglada befann sig givetvis Nils Ferlin i centrum.

Min mamma Bigi Rybrant, reporter på Aftonbladet bland annat under Finska Vinterkriget 1939–1940 och senare dess Romkor-

respondent och hennes make Gösta Rybrant, musikrecensent och krönikör på samma tidning under signaturen "Flips" (senare översättare av många kända musicals) köpte villa i Djursholm, där förutom välbärgade personer även många av dåtidens kulturpersonligheter bodde, såsom Elsa Beskow, Alice Tegnér med flera.

Många av mammas och Göstas vänner från Klara letade sig ut till villan genom att lämna Stockholm med Roslagsbanan. De

var alltid lika välkomna oavsett tid på dygnet. Jag var då 6-7 år gammal och för mig var "farbror Nisse med långa näsan", alltid lika glad och vänlig mot mig. Han kunde dyka upp på småtimmarna med Lille Bror Söderlundh och natten förflöt då med djupa eller lättsammare samtal kring uppdukad mat och dryck.

Min mamma fyllde år i augusti månad och bjöd då alltid sina vänner på stor kräftskiva ute i vår vackra syrenberså.

Många av gästerna, såsom Nils Ferlin och Lilla Bror Söderlundh blev ofta kvar över natten och jag minns glada och livliga "dagen-efter bad" i den närliggande Ösbysjön.

Det var krigstider och svårt på många sätt, men av det märkte jag ingenting i sällskap med dess färgrika bohemer! Jag minns inte, om jag vid dessa tillfällen på 40-talet hörde några av farbror Nisses vackra dikter, men i vuxen ålder har han alltid varit min favoritpoet!

Foto: ESSE JANSSON

"Nils med långa näsan" – här illustrerad av konstnären Sven-Arne Hökenström "Höken". Nils Ferlin är en av hans favoriter att återge i olja. "Höken" är representerad på Nationalmuseum och i ett flertal kommuner och landsting. Han är utbildad målare vid Kungliga teatern och har deltagit i många samlingsutställningar samt ställt ut utomlands. Han är bosatt i Norrtälje.

När Lyckan mötte Kärleken

(Nils Ferlin)

Andante ♩ = 72 **Ove Engström**

Sång Förspel fm cm G7 cm Sång F A7

När Lyc - kan möt - te Kär - le - ken en

4 B♭ F D D7 gm

mid - som-mar-dag sa Kär - le - ken til Lyc - kan: Min sys - ter, jag

7 gm D gm C

vet att du är star-ka-re och vac-kra-re än jag, så hjälp vår lil - le bror han är så

10 C7 F A7 dm G7 C

dys - ter. Men Lyc - kan ba - ra skrat - ta - de och häp - na fick vi se hur

13 E7 am D7 G fm6 cm

li - te som hon fat - ta - de av läng-tan och i - dé och allt som går al - le - na och

16 1. G7 cm 2. G7 cm fm6 cm fm6 G7 cm

grå - ter. När grå - ter. Och allt som går al - le - na och grå - ter

Min tonsättning av Nils Ferlins dikt *När Lyckan mötte Kärleken* ur diktsamlingen *Med många kulörta lyktor* (1944) gjorde jag redan i början på 80-talet. Den har min dotter Beatrice sjungit in på aktuella CD:n *Jag lärde mej gå på händer*. Själv sjöng jag in den på min första Ferlinskiva, *I livets villervalla* som kom ut 1982.

När Lyckan mötte Kärleken
en midsommardag,
sa Kärleken till Lyckan: Min syster,
jag vet att du är vackrare
och starkare än jag,
så hjälp vår lille bror
som är så dyster.

Men lyckan bara skrattade,
och häpna fick vi se,
hur lite som hon fattade
av längtan och idé
och allt som går allena
och gråter.

Ferlindagen i Länna blev en publiksuccé!

Söndagen den 10 augusti firades traditionsenligt Ferlindagen i Länna kyrka och på Kyrkvallen.

Det är i år 70 år sedan Nils och hans hustru Henny hyrde Lillstugan i Lännaby av Elin Axelsson.

En av våra främsta vissångare och Ferlintolkare, Ove Engström, i full aktion.

Här färdigställde Nils diktsamlingen "Med många kulörta lyktor."

I Lännaby blev paret kvar till 1947. Då köpte Nils jordbruksfastigheten Norrboda, cirka en halv mil väster om Lännaby. Stugan med 28 tunnland jord gick på 31 600 kronor. Nils fick skriva till Kungl. Maj:t för att få köpa fastigheten.

Nu åter till Ferlindagen som inleddes med en temagudstjänst i Länna kyrka som var välfylld. Präst var Gunilla Bradshaw (numera roslagsbo).

I stället för predikan svarade undertecknad för en betraktelse om och kring Nils Ferlin och hans älsklingssystem Ruth som jag haft glädjen att få vara en nära vän med under några år innan hon gick bort. Jag har också haft glädjen att få motta "Syster Ruthstipendiet" när jag fyllde 50 år.

Så här inledde jag min betraktelse: "S"- Nils ville ha en tro. Det har diskuterats mycket om han var troende". "- Jag anser det", sa Ruth Hladisch i en intervju i Hemmets Journal 1980.

Lilian Ahlm och Tor Englund som recitatörer. Till vänster Nils Ferlin tolkad av tecknaren EWK. En entusiastisk publik lyssnade och applåderade.

Ferlindagen lockade många besökare.

Vissångaren Ove Engström framförde i kyrkan "En Ferlinsk triologi". Det var "Med många kulörta lyktor", "Nu sover sorg" och "Gick jag allena".

Kyrkvärden Ann S Pihlgren reciterade Nils dikt "Vid diktens port" ur diktsamlingen "Från mitt ekorrhjul".

Efter gudstjänsten var det kaffeservering i Automhus i solskenet och efter kaffepausen var det så dags för själva Ferlinprogrammet.

Deltagare var Nils Ferlin Sällskapets ordförande, Tor Englund, Lilian Ahlm och Ove Engström. Trion fick ständiga applåder. Ove Engström sjöng "På Arendorffs tid", (en av de få dikter som Nils själv tonsatt) med flera. Tor och Lilian reciterade med bravur

Nils dikter. Tor berättade även om Nils som han träffat i unga år.

Ove berättade om en Ferlindag som ägde rum för ett antal år sedan när Nils syster Ruth fanns med i publiken. Plötsligt kom en mås flygande över publiken och stannade rakt över Ove och gav skri.

– Det var en hälsning från min bror, sa syster Ruth.

Ove sjöng ett antal tonsatta dikter, bland annat "I folkviseton" som börjar "Kärleken kommer och kärleken går..."

Ferlindagen 2014 blev utan tvekan en publiksuccé!

ESSE JANSSON

Text och foto

Nils Ferlins samlade dikter

Bonniers har kommit ut med en stor-pocket med Nils Ferlins samlade dikter, med förord av Jenny Westerström. Den finns nu att köpa hos Akademibokhandeln för 159 kronor.

Manskör ger ut en Ferlin-CD

Saxdalens manskör har gett ut en CD med titeln "SAXDALENS MANSKÖR sjunger NILS FERLIN", med både deklamationer och solister. Dirigent är Roger Broberg.

Årsmötet i Grillska Huset 16 maj 2014

Nils Ferlin Sällskapet samlades i Riddarsalen i Grillska Huset för 2014-års årsmötesförhandlingar.

Efter dessa åt man en god middag och därefter vidtog lotteriet med en fin tavla från Peder Enström som 1:a pris.

För underhållningen svarade Lennart Holmström som framförde egna tonsättningar av Nils Ferlins "Gatubild", "Tio rättfärdiga" och "Om våren".

Elisabeth Jönsson-Österdahl sjöng bland annat "När Skönheten kom till byn" till Ove Engströms ackompanjement.

Elisabeth Jönsson-Österdahl sjöng och Ove Engström ackompanjerade.

Lennart Hökpers med några dalmasar och en dal-kulla.

mang och Ove Engström sjöng sin egen tonsättning av "En Ferlinsk Trilogi".

Årsmötet fick ett kort besök av Lennart Hökpers med några dalmasar och en dal-kulla. Lennart Hökpers berättade om den vandring man gjort från Dalarna till Stockholm och att vandringen skulle avslutas med ett uppträdande på Stortorget dagen efter där man bland annat skulle kula med näverlurar.

Tor Engdahl och Lilian Ahlm bjöd bland annat på dialogen "Duett i Småland" av Ruben Nilson och Ove Engström avslutade med sin egen tonsättning av Nils Ferlins "En Ölandsvals".

ANNIKA LUTTROPP, text och foto

Nya medlemmar

Pia Andersson, Vågens gata 440 Lgh 1301
136 61 Brandbergen
Ilona Balaton, Framnäsbacken 3, 171 66 Solna
Roland Edstav, Markvägen 31, 162 71 Vällingby
Nils Emlund, Erik Sandbergsgata 17 LG
169 34 Solna
Enriko Eriksson, Skolgatan 7, 680 33 Sunne
Lennart Holmström, Helgestavägen 128,
125 41 Älvsjö
Marja Helena Isaksson, Ribbingsväg 8 B Lgh 1301
192 52 Sollentuna
Henrik Johansson, Villa Agadir Radiovägen 9
181 55 Lidingö
Britt Kauffmann, Sköldgatan 7, 118 63 Stockholm
Katarina Meyer, Porfyrvägen 4, 187 34 Täby
Scanvik A/S Nordisk afdelning, Esplanaden 8 B
DK-1263 Köpenhamn
Per Filip Waldenstad, Nysunds Gård, 153 96 Mölnbo
Anna Åström, Friherregatan 30 Lgh 1101
165 58 Hässelby
Kerstin Willander, Klivarevägen 60 A, 131 42 Nacka

GÅVOR TILL NILS FERLIN-SÄLLSKAPET

Vilhelm Alnefelt	150:-
Henrik Jobäcker	100:-
Åke Johansson	100:-
Effie Kullman	150:-
Bo Lilieblad	300:-
Samuel Nordgren	200:-
Maud Norman	75:-
Tove Rundgren	1.000:-
Lars Sandlin	200:-
Olle Telling	150:-
Lars Törnblom	50:-
Karl E Åman	200:-
Övrigt	150:-
Totalt	2.825:-

NILS FERLIN SÄLLSKAPETS ÅRSMÖTE

i Grillska Huset Riddarsalen i Stockholm fredagen den 16 maj 2014

Tor Englund höll ett inledningstal och läste upp en dikt för alla att begrunda. Han informerade om att den bortflyttade statyn av Nils Ferlin i Klara som enligt Anita Pettersson på Stadsmuséet kommer att vara tillbaka 2018 eller möjligtvis redan i år är flyttad då Trafikkontoret utför tätningar för vatten i ytskiktet av området på grund av arbetet med Citybanan. Statyn ligger förnärvarande i ett magasin.

§ 1 Ordförande Tor Englund öppnade årsmötet och hälsade alla välkomna.

§ 2 Dagordningen fastställdes.

§ 3 Tor Englund valdes till mötesordförande och Annika Luttröpp till mötessekreterare.

§ 4 Till protokolljusterare valdes Lars-Åke Svensson och Agneta Malmström.

§ 5 Fastställdes att årsmötet behörigen hade utlysts.

§ 6 Annika Luttröpp gick igenom verksamhetsberättelsen för 2013 som stått publicerad i Poste Restante. Den godkändes och lades till handlingarna. Tor Englund läste upp delar av Revisionsberättelsen för 2013 som stått publicerad i Poste Restante. Den lades till handlingarna.

§ 7 Evy Claeson redovisade Balans- och Resultaträkningen för 2013.

Bokföringen visade på ett underskott av 935:05. De fastställdes och lades till handlingarna.

§ 8 Styrelsen beviljades ansvarsfrihet för det gångna räkenskapsåret.

§ 9 Beslutades att ändra i stadgarna §5 där det står om antal styrelseledamöter och antal suppleanter. Beslöts att antal styrelseledamöter ändras från ordförande +7 till ordförande +5 ordinarie ledamöter och att antal suppleanter ändras från 3 till 2. Då detta beslut nu togs för 2:a gången stadfästes stadgeändringen att gälla med omedelbar verkan.

§ 10 Val av ordförande och styrelseledamöter, samt suppleanter:

Till ordförande valdes Tor Englund omval (1 år)

Till styrelseledamöter omvaldes Annika Luttröpp (1 år), Ove Engström (2 år), Esse Jansson (1 år),

Evy Claeson (1 år) samt Jenny Westerström (2 år).

Till suppleanter valdes Monika Lilja nyval (1 år), samt Karl Rikard Richardsson nyval (1 år).

§ 11 Val av revisorer:

Till revisor omvaldes auktoriserade revisor Eva Stein (1 år) samt revisorssuppleant

Hanneke Saers Appelquist (1 år).

§ 12 Val av ledamöter till valberedningen:

Till valberedning omvaldes Eric Midfalk (sammankallande), samt Elisabeth Jönsson-Österdahl.

§ 13 Beslut om ekonomin och fastställande av årsavgift. Det beslutades att behålla medlemsavgiften med 200:- för ordinarie medlemmar samt 150:- för studerande och pensionärer.

§ 14 Diskussion om prissumman för Nils Ferlinpriset och Trubadurpriset:

Diskuterades belopp för Nils Ferlinpriset och Trubadurpriset framgent.

Ett antal förslag för att få möjlighet att öka prissummorna framkom:

1/ Att dela ut priserna vartannat alternativt vart tredje år

2/ Att höja prissumman med hjälp av det egna kapitalet

3/ Att ha olika belopp för Ferlinpriset och Trubadurpriset

4/ Att försöka hitta eventuella sponsorer så att prissumman/summorna kan höjas.

Beslutades att styrelsen utreder denna fråga.

§ 15 Information om Nils Ferlin Sällskapets hemsida samt om kommande aktiviteter:

Tor Englund informerade om kommande aktiviteter. Ferlindagen hålls i Länna söndagen den 10 augusti kl.13.00. Torsdagen den 16 oktober kl.18.00 sker årets prisutdelningsmöte i Stadsmissionens Festvåning vid Stortorget.

§ 16 Förslag till Ferlinpristagare och Trubadurpristagare:

Förslag till Ferlinpristagare var Victor Estby.

Förslag till Trubadurpristagare var Fred Lane, Tord Lindé och Håkan Ström.

Alla förslag skall dock vara inkomna till sekreteraren Annika Luttröpp eller ordförande

Tor Englund senast fredagen den 15 augusti.

§ 17 Övriga frågor:

Tor Englund gjorde reklam för lotteriet och hänvisade till artikeln i Poste Restante om Peder Enström som skänker tavlor till våra lotterier.

§ 17 Ordförande Tor Englund förklarade årsmötet avslutat.

Vid protokollet:

Annika Luttröpp (sekr.) Tor Englund (ordf.)

Justeras:

Agneta Malmström, Lars-Åke Svensson

INBJUDAN

Nils Ferlin Sällskapets medlemmar hälsas varmt välkomna till utdelningen av årets

Ferlinpris till Kjell Espmark och Trubadurpris till Pierre Ström

torsdagen den 16 oktober kl 18.00

Plats: Grillska Huset vid Stortorget i Gamla Stan.
Ingång Stortorget 3, 2 trp. alternativt Köpmangatan 15, 2 trp.
man kommer då direkt in i Riddarsalen.

Meny.

Kycklingballotine, Parmesan- och örtfylld kyckling serveras med grönsakslasagne på säsongens primörer och Maderiasky. Kaffe alternativt the med prinsesstårta ingår. **Priset är 380 kr/kuvert.** Kostnad för dryck tillkommer, vitt eller rött vin kan köpas för 80 kr/glas, Lättöl/Loka kostar 28 kr/flaska och betalas på plats med kontanter alternativt med kort.

Om Du är allergiker – speciellt om Du är glutenallergiker eller önskar vegetarisk kost **MÅSTE** detta anges på inbetalningskortet, liksom om Du ej kan äta kycklingballotine utan önskar fisk istället.

Anmälan sker genom insättning av beloppet 380 kr på Nils Ferlin Sällskapets Plusgironummer 35 21 55-6 (eller via bifogad plusgiroblankett) och skall vara Sällskapet tillhanda absolut senast onsdagen den 8 oktober.

OBS! Tänk på att gireringen tar ett par dagar!

Glöm ej att skriva namn och adress på Din inbetalning.

Väl mött till en minnesrik Ferlinafton.

STYRELSEN

Poste Restante Medlemstidning för Nils Ferlin-Sällskapet nr 2, 2014

Ordförande: Tor Englund, Stenhuggarvägen 17, 167 54 BROMMA.
mail: tor.englund@hotmail.com

Sekreterare: Annika Luttrupp, Surbrunnsgatan 55, 8 tr, 113 27 STOCKHOLM. Tel 08-32 99 84
OBS! Ny e-postadress: annika.luttrupp@bredband.net

Skattmästare: Evy Claeson, Heleneborgsgatan 6 C, 3 trp. 117 32 STOCKHOLM. Tel: 08-84 40 44

Sällskapets plusgirokonto: 35 21 55-6

Redaktör för Poste Restante:

Esse Jansson, Stockholmsvägen 23 C, 761 43 NORRTÄLJE. Tel 0176-26 81 30

Tryck: Affärstryckeriet, Norrtälje. mail: info@atn.se

